

ภาวะผู้นำผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ*

Political Leadership of Local Leaders in Kudnamsai Sub-District Administrative Organization, Jatturas District, Chaiyaphum Province

พระประสิทธิ์ สุเชิโต (บุญหนา), สุรพล พรหมกุล, ชัญชัย ฮวดศรี¹ และภาสกร ดอกจันทร์²

Phra Prasit Sukhetito (Boonna), Suraphon Promgun, Chanchai Huatsri and Pasakorn Dokchan

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น¹

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี²

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Khon Kaen Campus, Thailand

Thepsatri Rajabhat University Thailand

Corresponding Author, E-mail: Phrasitboonna@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส 2) ศึกษาระดับภาวะผู้นำทางการเมืองตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส 3) เปรียบเทียบภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส 4) ศึกษาภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใสตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 386 คน และผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์เชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด

*ได้รับบทความ: 18 มิถุนายน 2564; แก้ไขบทความ: 23 ธันวาคม 2564; ตอรับตีพิมพ์: 26 ธันวาคม 2564

Received: June 18, 2021; Revised: December 23, 2021; Accepted: December 26, 2021

2. ระดับภาวะผู้นำทางการเมืองตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบล กุดน้ำใส พบว่า ประชาชนที่มี อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นแตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความ คิดเห็นต่อภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน

4. ภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส ตามหลัก สัปปุริสธรรม 7 พบว่า ผู้นำท้องถิ่นควรยึดถือหลักการและการบริหารจัดการองค์การอย่างมีขั้นตอน วางนโยบายที่มีเป้าหมายและคุ้มค่า มีจิตใจโอบอ้อมอารี และเสียสละ แสดงภาวะผู้นำต่อเพื่อนร่วมงาน ด้วยความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ กำหนดนโยบายในการบริหารบริหารงานอย่างเหมาะสม

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำทางการเมือง; ผู้นำท้องถิ่น

Abstract

The objectives of this research were: 1) to study the level of political leadership of local leaders in Kud Nam Sai Sub district Administrative Organization; 2) to study the level of political leadership according to the principle of the Seven Sappurisadhamma (Virtues of the Gentleman) of local leaders in Kud Nam Sai Sub district Administrative Organization; 3) to compare the political leadership of local leaders in Kud Nam Sai Sub district Administrative Organization; 4) to study the political leadership of local leaders in Kud Nam Sai Sub district Administrative Organization according to the principle of the Seven Sappurisadhamma. This study was carried out by means of the mixed method research. The research sample consisted of 386 participants and 12 key informants. The research instruments were questionnaires and interview forms. The statistics used in this research were: Mean, Percentage, Standard Deviation, t-test, One-way ANOVA and descriptive analysis.

The results of the research were as follows:

1. The level of political leadership of local leaders in the Kud Nam Sai Sub district Administrative Organization, overall, was at the highest level.

2. The level of political leadership according to the Seven Sappurisadhamma of local leaders in the Kud Nam Sai Sub district Administrative Organization, overall was at the highest level.

3. The comparison of political leadership of local leaders in Kud Nam Sai Sub district Administrative Organization showed that people with different age, marital status, education level, occupation and monthly income had different opinions on the political leadership of local leaders; while, people of different genders have no different opinions on the political leadership of local leaders.

4. Political leadership of local leaders in Kud Nam Sai Sub district Administrative Organization According to the principle of the Seven Sappurisadhamma is that local leaders should adhere to the principles and process of organizational management, establish a goal-oriented and cost-effective policy, have a generous and sacrificing mind, show leadership to colleagues with generosity, determine appropriate administrative policies in terms of time and budget, implement the policy in accordance with the time frame, coordinate well with every organization and sector and can treat each subordinate appropriately.

Keywords: Political Leadership; Local Leaders

1. บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 มาตรา 249 ภายใต้บังคับมาตรา 1 ให้มีการจัดการปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามวิธีการและรูปแบบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กฎหมายบัญญัติการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบใด ให้คำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นและความสามารถในการปกครองตนเองในด้านรายได้จำนวนและความหนาแน่นของประชากร และพื้นที่ที่ต้องรับผิดชอบประกอบกันมาตรา 250 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจดูแล และจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น (อุทัย หิรัญโต, 2563)

ผลจากรัฐธรรมนูญและกฎหมายดังกล่าวข้างต้น ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครองส่วนท้องถิ่นครั้งใหญ่ และส่งผลให้บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ภายใต้ขอบเขตของกฎหมายรัฐธรรมนูญได้แบ่งหน้าที่ภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบการจัดบริการสาธารณะระดับชุมชน ส่วนราชการบริหารส่วนกลาง และส่วนภูมิภาครับผิดชอบการดำเนินการกิจของรัฐในระดับประเทศและภูมิภาค โดยให้คำปรึกษา และสนับสนุนกำกับดูแลการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพียงเท่าที่จำเป็น ซึ่งแตกต่างจากในอดีตโดยที่ผ่านมานั้น องค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่นที่มีบทบาทในการจัดบริการสาธารณะเพียงไม่กี่ด้านและส่วนใหญ่ไม่ใช่บทบาทหลักในการพัฒนาท้องถิ่นแต่เป็นแค่การจัดบริการสาธารณะขั้นพื้นฐาน เช่น การจัดเก็บขยะและกำจัดขยะ งานดูแลความสะอาด ของถนนและท่อระบายน้ำ ส่วนบทบาทหลักในการพัฒนาท้องถิ่นเป็นหน้าที่ของส่วนราชการระดับภูมิภาค ผู้นำคือผู้จัดระบบทรัพยากรขององค์การ บุคลากร เงินทุน และเทคโนโลยีนำองค์กรสู่ทิศทางที่ถูกต้อง ซึ่งบ่อยครั้งองค์การจำเป็นต้องมีทิศทางใหม่ที่แตกต่างกันจากวิธีการที่ดำเนินอยู่ในปัจจุบันงานของผู้นำคือการปรับเปลี่ยนหรือสร้างแนวทางใหม่ การสร้างวิสัยทัศน์ ซึ่งบุคลากรจะได้พบกับแรงดึงดูดใจและความตื่นเต้น ผู้นำต้องเน้นไปที่จุดมุ่งหมายขององค์การ และทรัพยากรต่างๆ ที่จะใช้วิธีการใหม่ โดยเป็นผู้กระตุ้นการเปลี่ยนแปลง กำหนดทางเลือกสำคัญๆ และนำทางเลือกของคนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนฝ่ายบุคลากร ซึ่งลูกค้าและการตลาดกำลังมุ่งเน้น การจัดการหุ้นส่วนหรือความคิดใหม่ๆ ที่มีคุณค่ายิ่งในการติดตามจากบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่มีหน้าที่ต้องพัฒนาตำบลทั้งด้าน เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม จำเป็นจะต้องมีผู้นำที่มีความรู้ความสามารถ และเป็นผู้นำในสถานการณ์ต่างๆ ได้เป็นอย่างดี จึงเห็นได้ว่าผู้นำจะมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง ดังนั้นในการบริหารงานใดๆ ที่จะเกิดประสิทธิผลต่อองค์การ ผู้บริหารจะต้องใช้ภาวะผู้นำกระจายความรับผิดชอบอย่างเป็นธรรมไปสู่ผู้ได้บังคับบัญชา ในหน่วยงานของตน ผู้บริหารยุคโลกาภิวัตน์จึงมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ภาวะผู้นำให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ โดยต้องสามารถปรับตัว และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นให้ได้เหมาะสมกับทุกสถานการณ์และใช้ความรู้ความสามารถของตนให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพด้วย ผู้บริหารที่ดีควรมีความสามารถในการบริหารงาน โดยให้บุคลากรร่วมมือปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ และเต็มความสามารถ ผู้บริหารจะต้องมีความสามารถที่จะสร้างขวัญ และกำลังใจให้ผลปฏิบัติงานเกิดความพึงพอใจในงาน เกิดความรักความศรัทธาในหน่วยงาน เกิดความรู้จักเสียสละเพื่องาน ทุมเทกำลังกาย กำลังใจ กำลังความสติปัญญา หาทางปรับปรุงให้งานนั้นเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น (ชูวงศ์ ฉายะบุตร, 2539)

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำในองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส อำเภอดุสิต จังหวัดชัยภูมิ เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใสเป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหนึ่งที่ผู้นำ และคณะมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลให้เจริญ โดยสภาพปัจจุบันภาวะผู้นำทางการเมืองขององค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใสในด้านหลักการบริหาร ด้านการวางนโยบาย การเสียสละและการแสดงภาวะผู้นำต่อเพื่อนร่วมงานด้วยความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่สามารถแก้ไขปัญหาที่ค้างคาจากโครงการหลายโครงการที่ผ่านมาจนเป็นที่ยอมรับของชุมชน สังเกตได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมของสังคมอย่างต่อเนื่อง มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ปรับปรุงถนนให้สามารถสัญจรไปมาได้สะดวก สภาพแวดล้อมสะอาดสวยงาม ในขณะที่ประชาชนก็ให้ความสนใจเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่เสมอ โดยพร้อมเพรียงกันร่วมแรงร่วมใจกันอย่างสามัคคีทุกหมู่บ้านที่อยู่ในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส จนถึงเป็นบริบทประจำตำบลกุดน้ำใส

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำในองค์การบริหารส่วนตำบล กุดน้ำใส อำเภोजัตรัส จังหวัดชัยภูมิ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยอีกทั้งได้ศึกษาถึงความเป็นอยู่ของคนในชุมชนกุดน้ำใส เป็นการสะท้อนภาพการบริหารงานให้กับผู้บริหารท้องถิ่นได้นำไปปรับปรุงพฤติกรรมการบริหารงานของตน ในส่วนที่ต้องปรับปรุงหรือพัฒนาให้สามารถบริหารจัดการองค์การภายใต้การเปลี่ยนแปลงตามยุค และสมัยของโลกาภิวัตน์ได้อย่างเหมาะสมต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส
2. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำทางการเมืองตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส
3. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส
4. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใสตามหลักสัปปุริสธรรม 7

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมวิธีโดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งการวิจัยเชิงปริมาณใช้วิธีจากแบบสอบถาม (Questionnaire) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant)

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส อำเภोजัตรัส จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 386 คน จากประชาชน 14 หมู่บ้านจำนวน 7,930 คน โดยการคำนวณด้วยการใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และ การใช้เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) และ การสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) และประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาของการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก ได้แก่ สมาชิกสภาตำบลกุดน้ำใส และพนักงานที่ทำงานในองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใสจำนวน 12 คน โดยใช้เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์ (Interview) เป็นเครื่องมือในการวิจัยโดยดำเนินการดังนี้ 1) แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบสอบถามมีลักษณะปลายปิดและปลายเปิด โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้ ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัย

ส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งถามเกี่ยวกับเพศ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตอนที่ 2 สอบถามที่ถามเกี่ยวกับภาวะทางการเมืองของผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส อำเภोजตุรัส จังหวัดชัยภูมิ โดยได้กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ทำเครื่องหมาย (v) ลงในช่องปริมาณความคิดเห็นที่ผู้ตอบเห็นว่าตรงกับตนเองเพียงระดับเดียวจาก 5 ระดับ (Rating Scale) ทั้ง 5 ด้าน จำนวน 25 ข้อ ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางการเมืองตามหลักสัปปริสธรรม 7 ของผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส อำเภोजตุรัส จังหวัดชัยภูมิ โดยได้กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ทำเครื่องหมาย (v) ลงในช่องปริมาณความคิดเห็นที่ผู้ตอบเห็นว่าตรงกับตนเองเพียงระดับเดียวจาก 5 ระดับ (Rating Scale) ทั้ง 3 ด้าน จำนวน 21 ข้อ 2) แบบสัมภาษณ์ (Interview Form) มีลักษณะปลายเปิด โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์ จำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย ชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ เวลาที่สัมภาษณ์ ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับภาวะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส อำเภोजตุรัส จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 5 ข้อ ตอนที่ 3 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อความมีภาวะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส อำเภोजตุรัส จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 2 ข้อ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ วิเคราะห์ค่าสถิติต่างๆ ดังนี้ 1) การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม หลังจากที่ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อวิจัยทางสังคมศาสตร์ดังนี้ (1) ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ โดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ (2) ภาวะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส อำเภोजตุรัส จังหวัดชัยภูมิ วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (3) การทดสอบค่า (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Anova) เมื่อพบความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้ผลต่างนัยสำคัญที่สุด (Least Significant Difference: LSD) (4) เพื่อศึกษาแนวทางภาวะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส อำเภोजตุรัส จังหวัดชัยภูมิ ตามความคิดเห็นของประชาชน 2) การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์โดยวิธีการดังนี้ (1) นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาถอดเสียงและบันทึกเป็นข้อความ (2) นำข้อความจากการสัมภาษณ์และการจดบันทึกมาจำแนกเป็นประเด็นและเรียบเรียงเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย (3) วิเคราะห์ค่าให้สัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique) ประกอบบริบท (Context)

4. สรุปผลการวิจัย

จากวิจัยเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารตำบล กุดน้ำใส อำเภोजัตรัส จังหวัดชัยภูมิ สามารถสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดเป็นเพศชาย จำนวน 234 คน รองลงมาคือเพศหญิงจำนวน 152 คน ประชากรส่วนใหญ่มีอายุ 25-35 ปี จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 33.43 รองลงมาคือ ประชาชนที่มีอายุระหว่าง 18-24 ปี จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 29.27 ประชาชนที่มีอายุระหว่าง 36-45 ปีจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 และประชาชนที่ตอบแบบสอบถามน้อยที่สุดมีอายุมากกว่า 45 ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.84 ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดมีสถานภาพโสด อยู่ในระดับมัธยมศึกษา อาชีพเกษตรกร รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท

2. ผลการวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส อำเภोजัตรัส จังหวัดชัยภูมิ พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส อำเภोजัตรัส จังหวัดชัยภูมิ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณาทางด้าน ด้านที่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุดคือ ด้านมนุษยสัมพันธ์และด้านที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ ด้านความรู้และความสามารถ

3. ผลการวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำทางการเมืองกับหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส อำเภोजัตรัส จังหวัดชัยภูมิ พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นภาวะผู้นำทางการเมืองกับหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส อำเภोजัตรัส จังหวัดชัยภูมิ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาทางด้าน ด้านที่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุดคือ ด้านธัมมัญญตา: ความรู้จักเหตุ ด้านมัตตัญญตา: ความเป็นผู้รู้จักประมาณด้านอัตถัญญตา: ความรู้จักผลและด้านที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ ด้านกาลัญญตา : ความเป็นผู้รู้กาลเวลา

4. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส อำเภोजัตรัส จังหวัดชัยภูมิ พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความเห็นต่อภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่แตกต่างกันส่วนประชาชนที่มีอายุสถานภาพสมรสระดับการศึกษาอาชีพ และรายได้ต่างกันมีความเห็นต่อภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5) ภาวะผู้นำทางการเมืองที่ท้องถิ่นตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส อำเภोजัตรัส จังหวัดชัยภูมิ พบว่า บุคคลที่เป็นผู้นำท้องถิ่นควรยึดถือหลักการและการบริหารจัดการองค์การอย่างมีขั้นตอน วางนโยบายที่มีเป้าหมายและคุณค่า มีจิตใจโอบอ้อมอารี และเสียสละ แสดงภาวะผู้นำต่อเพื่อนร่วมงานด้วยความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ กำหนดนโยบายในการบริหารบริหารงานได้อย่างเหมาะสมทั้งด้านเวลา

และงบประมาณ นำนโยบายไปปฏิบัติได้ตามกรอบเวลา ประสานงานกับทุกองค์กรและทุกภาคส่วน และสามารถปฏิบัติต่อผู้ได้บังคับบัญชาแต่ละบุคคลได้อย่างเหมาะสม

5. อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารตำบลกุดน้ำใส อำเภोजัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ มีระดับความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สามารถนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส อำเภोजัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ พบว่า ระดับภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส อำเภोजัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้นำมีความสามารถในการนำหรือเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพ บุคคลที่สามารถนำกลุ่มไปในทางที่ต้องการ เป็นบุคคลที่มีส่วนร่วมและเกี่ยวข้องโดยตรงต่อการแสดงบทบาทหรือพฤติกรรม การ เป็นผู้นำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชนสร ธรรมสอน และบุญทัน ดอกไธสง (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำของนายกเทศมนตรีในการบริหารเทศบาลตำบลในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่า ภาวะความเป็นผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นและความไว้วางใจของประชาชนในท้องถิ่น ลักษณะภาวะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่น พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของฉัจฉิสา เพชรหนองชุม (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีพฤติกรรมการเป็นผู้นำแบบประสานงานระดับมากที่สุด

2. ผลการวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำทางการเมืองกับหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส อำเภोजัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ พบว่า ระดับความคิดเห็นภาวะผู้นำทางการเมืองกับหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส อำเภोजัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้นำที่มีคุณภาพ มีสติปัญญา ความดีงาม ความรู้ความสามารถ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 สามารถสร้างความเจริญต่อสังคมได้เป็นอย่างดี ซึ่งมีคุณสมบัติทั้ง 7 ประการนี้เป็นองค์ประกอบและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกันอย่างสมบูรณ์ที่จะทำให้ผู้นำสามารถจัดการในภาระงานทุกอย่างให้บรรลุผลสำเร็จได้ตามเป้าหมาย สอดคล้องกับพระครูอุทัยกิจพิพัฒน (วิรัตน์ สุกอินทร์) (2551) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาภาวะผู้นำของพระสังฆาธิการจังหวัดอุทัยธานีตามหลักสัปปุริสธรรม 7 พบว่า ระดับความคิดเห็นของพระสังฆาธิการต่อภาวะผู้นำของพระสังฆาธิการจังหวัดอุทัยธานี ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงจากมากไปหาน้อยตามค่าเฉลี่ย สรุปได้ดังนี้ ด้านปรีชาญาณ ด้านอดัตถญาณ ด้านอรรถญาณ ด้านบุคคลโปรปรัญญา ด้านธัมมญาณ ด้านมัตถญาณ และด้านกาลญาณอยู่ในระดับ

ความสำคัญมาก ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของพระมหาสุพัฒน์ สิริวัฒนโณ (พັນน่วม) (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอบรรพตพิสัยจังหวัดนครสวรรค์ พบว่า ระดับภาวะผู้นำของผู้บริหารตามหลักสัปปุริสธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านปุกคัลโปรปัญญา รองลงมาคือ ด้านธัมมัญญตา ด้านอิตถัญญตา ด้านปริสสุญญตา ด้านมัตถัญญตา ด้านอิตถัญญตา และด้านกาลัญญตา ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส อำเภोजตุรัส จังหวัดชัยภูมิ พบว่า

3.1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความเห็นต่อภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส อำเภोजตุรัส จังหวัดชัยภูมิ ไม่แตกต่างกันทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าปัจจุบันประชาชนทั้งเพศชายและเพศหญิงมีวิถีชีวิตที่เท่าเทียมกัน กล่าวคือ การได้รับการศึกษา การประกอบอาชีพ และการได้รับข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น เพศจึงไม่เป็นปัจจัยที่ทำให้ความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำทางการเมืองในองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของประสิน วีระกุล (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล: ศึกษาเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอมือง จังหวัดปทุมธานี พบว่า ด้านความคิดเห็นของประชาชนจำแนกตามเพศไม่มีความแตกต่างกันซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของสุกชัย เอาะน้อย (2550) ได้ทำการศึกษาภาวะความเป็นผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดขอนแก่น พบว่าระดับความคิดเห็นต่อภาวะความเป็นผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจำแนกตามเพศแตกต่างกัน

3.2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความเห็นต่อภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าประชาชนที่มีอายุต่างกันมีประสบการณ์และมุมมอง การเรียนรู้ระหว่างช่วงวัยที่แตกต่างกันส่งผลให้ความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใสแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเกศสุตา โภคานิตย์ และกัฬา หนูยศ (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้นำท้องถิ่น: กรณีศึกษานายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาเสียว อำเภอมือง จังหวัดชัยภูมิ พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนจำแนกตามอายุ มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของประนอม แมนมาศวิหค (2553) ได้ศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอมือง จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนจำแนกตามอายุมีความไม่แตกต่างกัน

3.3 ประชาชนที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความเห็นต่อภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้

อาจเป็นเพราะแนวโน้มนโยบายบางอย่างอาจเอื้อผลประโยชน์ไม่เท่ากัน เช่น ด้านสาธารณะสงเคราะห์บางข้อ เอื้ออำนวยแก่ผู้มีสถานภาพสมรสมากกว่าผู้มีสถานภาพโสด และผู้ที่หย่าร้าง สาเหตุนี้อาจทำให้ความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลถูกน้ำใสแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุภาวดี จิตศิริตนกุล (2550) ได้ศึกษาวิจัยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของนายกเทศมนตรีกรณีสึกษา: เทศบาลเมืองพังงา อำเภอเมือง จังหวัดพังงา พบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของนายกเทศมนตรีจำแนกตามสถานภาพสมรสต่างกันมีความแตกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของประนอม แมนมาศวิหค (2553) ได้ศึกษา ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนจำแนกตามสถานภาพสมรสต่างกัน มีความไม่แตกต่างกัน

3.4 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความเห็นต่อภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ระดับการศึกษามีผลต่อแนวความคิดของประชาชน ระดับการศึกษาที่สูงกว่าอาจมีแนวความคิดที่มองไกลกว่ารู้เรื่องทางการเมืองมากกว่าสามารถวิเคราะห์ออกถึงนโยบายแต่ละอย่างคุ้มค่าหรือไม่คุ้มค่า ส่วนประชาชนที่มีการศึกษาเพียงขั้นพื้นฐานอาจจะคิดว่าทำอะไรก็ได้ขอให้เกิดประโยชน์เป็นพอ สาเหตุนี้อาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในตำบลถูกน้ำใสแตกต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดของบวรศักดิ์ อูวรรณโณ และถวิลวดี บุรีกุล (2548) ที่กล่าวถึงภาวะผู้นำทางการเมืองว่า ความสนใจและภาวะผู้นำทางการเมืองประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความเห็นต่อภาวะผู้นำทางการเมืองแตกต่างกัน เป็นการแสดงตนเป็นผู้นำทางการเมืองเช่นกล่าวพูดคุยเรื่องการเมือง การไปเลือกตั้ง เป็นผู้เปิดประเด็นพูดคุยเรื่องการเมือง ให้ความรู้ผู้อื่น พยายามพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นไปเลือกผู้ที่ตนสนับสนุนร่วมประชาสัมพันธ์ทางการเมือง

3.5 ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความเห็นต่อภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า นโยบายด้านสาธารณะบางอย่างอาจเอื้ออำนวยแก่การประกอบอาชีพของประชาชนไม่เสมอไป บางครั้งอาจถูกใจอาชีพค้าขาย แต่บางครั้งอาจถูกใจผู้ที่มิอาชีพรับจ้าง ซึ่งอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเกตุสุตา โภคานิตย์ และกิฬา หนูยศ (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้นำท้องถิ่น:กรณีสึกษานายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาเสียว อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนจำแนกตามอาชีพ มีความเห็นที่แตกต่างกันซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของประนอม แมนมาศวิหค (2553) ได้ศึกษา ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนจำแนกตามอาชีพมีความไม่แตกต่างกัน

3.6 ประชาชนที่มีที่มีรายได้ต่างกัน มีความเห็นต่อภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่น ในองค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้ที่มียาได้น้อยส่วนใหญ่จะไม่ค่อยมีเวลายุ่งเกี่ยวทางการเมือง เนื่องจากต้องใช้เวลาในการทำงาน ส่วนผู้ที่มีรายได้มากเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองที่สูงขึ้นโดยการร่วมกิจกรรมกลุ่มทางการเมือง หรือการเป็นตัวแทนกลุ่มการเมือง เลยทำให้ความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในตำบลกุดน้ำใสแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุภชัย เอะน้อย (2550) ได้ทำการศึกษา ภาวะความเป็นผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดขอนแก่น พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อภาวะความเป็นผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจำแนกตามรายได้แตกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยของประสิน วีระกุล (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลต่อการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล: ศึกษาเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี พบว่า ด้านความคิดเห็นของประชาชนจำแนกตามรายได้ไม่มีความแตกต่างกัน

6. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรศึกษาและให้ขยายผลในการศึกษาถึงปัจจัยที่มีต่อภาวะผู้นำทางการเมืองในท้องถิ่น

1.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดทำนโยบายและแผนส่งเสริมให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองขององค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส

1.3 หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรจัดรูปแบบขององค์กรให้สอดคล้องกับภาระหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส โดยการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงาน

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

2.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดกิจกรรมทางการเมืองด้านการให้ความรู้ทางวิชาการเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของผู้นำท้องถิ่น โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมและสามารถแสดงออกด้านความคิดเห็นได้โดยอิสระ

2.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนภายในเขตตำบลกุดน้ำใส โดยให้ประชาชนจัดทำข้อเสนอแนะที่อยากให้องค์การบริหารส่วนตำบลนำเสนอต่อองค์การบริหารส่วนตำบล

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรศึกษาภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบล ตามมุมมอง

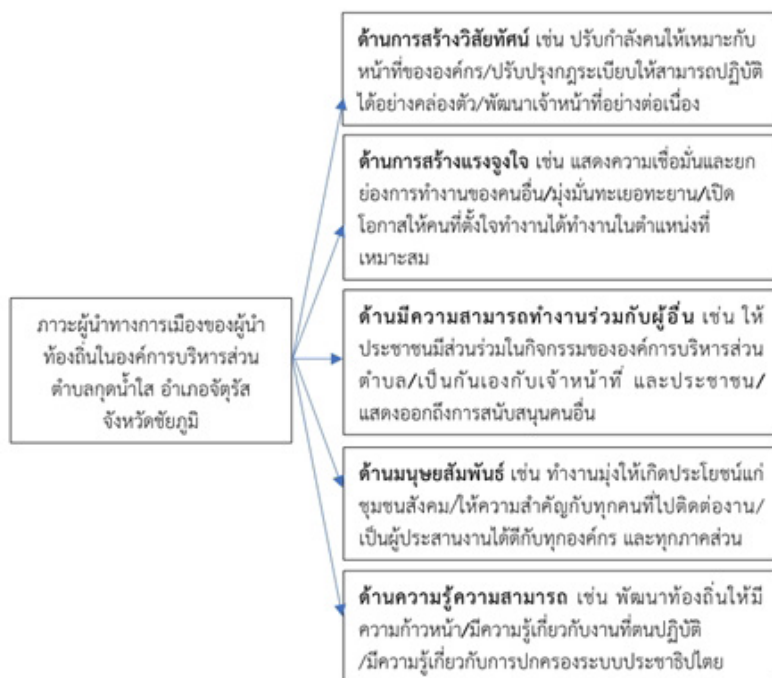
มองของประชาชนในพื้นที่เพื่อเปรียบเทียบกับมุมมองของพนักงานว่าสอดคล้องกันหรือไม่

3.2 ควรศึกษาภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลของ
ผู้บริหารและพนักงานส่วนตำบล เพื่อศึกษาถึงความตื่นตัวในการปรับตัวของผู้บริหารและพนักงานส่วนตำบล

3.3 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในองค์การ
บริหารส่วนตำบลกับประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อกระตุ้นเตือนให้
การทำงานของผู้บริหาร และพนักงานส่วนตำบลมีประสิทธิภาพ

7. องค์ความรู้ที่ได้รับ

จากการวิจัยเรื่องภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบล
กุดน้ำใส อำเภोजัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหาร
ส่วนตำบล กุดน้ำใส อำเภोजัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ มีผลต่อพฤติกรรมทางการเมืองต่อเจ้าหน้าที่ภายในองค์กร
และประชาชนในเขตตำบลกุดน้ำใส ไม่ว่าจะเป็นด้านการสร้างวิสัยทัศน์ ด้านการสร้างแรงจูงใจ ด้านมีความ
สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านความรู้ความสามารถ ตลอดจนด้านการเมืองตาม
หลักสัปปุริสธรรม 7 ล้วนช่วยให้ประชาชนได้มองเห็นถึงคุณค่าของประโยชน์ของส่วนรวม และมีความ
ประสงค์ที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง ดังแสดงในแผนภาพ

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้รับ

เอกสารอ้างอิง

- เกศสุดา โภคานิตย์ และกิฬา หนูยศ. (2559). *บทบาทของผู้นำท้องถิ่น: กรณีศึกษานายกองค้การบริหารส่วนตำบลนาเลี้ยว อำเภอมือง จังหวัดชัยภูมิ*. (รายงานการวิจัย). ชัยภูมิ: มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- ฉัจฉิสา เพชรหนองชุม. (2547). *ภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัด สุราษฎร์ธานี*. (การศึกษาศิระการจัการมหำบัณฑิต). นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.
- ชูวงศ์ ฉายะบุตร. (2539). *การปกครองท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: พรินต์ติ้งเซ็นเตอร์.
- ธนสร ธรรมสอน และบุญทัน ดอกไธสงค์. (2558). *ภาวะผู้นำของนายกเทศมนตรีในการบริหารเทศบาลตำบลในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนบน*. (รายงานการวิจัย). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ และถวิลวดี บุรีกุล. (2548). *ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ลักษณ์.
- ประนอม แมนมาศวิค. (2553). *ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอมือง จังหวัดนครสวรรค์*. (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ประสิน วีระกุล. (2552). *ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอมืองจังหวัดปทุมธานี*. (การศึกษาศิระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พระมหาสุพัฒน์ สิริวณโณ. (2552). *ภาวะผู้นำตามหลักสัปปุริสธรรม 7*. (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- วิรัตน์ สุกอินทร์. (2553). *ภาวะผู้นำของพระสังฆาธิการจังหวัดอุทัยธานีตามหลักสัปปุริสธรรม 7*. (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สุกชัย เอาะน้อย. (2550). *ภาวะความเป็นผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดขอนแก่น*. (การศึกษาศิระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุภาวดี จิตติรัตนกุล. (2550). *ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของนายกเทศมนตรี*. (กรณีศึกษา: เทศบาลเมืองพังงา อำเภอมือง จังหวัดพังงา). (การศึกษาศิระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). ขอนแก่น: วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อุทัย หิรัญโต. (2523). *การปกครองท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

